

(1806) “ षगे संवरणे ” (I-भ्वादि:-789. सक. सेट्. पर.)

घटादिः, षिच्च । ‘ षगे ’ इति क्वचित् पाठः ।

¹सागकः-गिका, सगकः-गिका, सिसगिषकः-षिका, सासगकः-गिका ;
इत्यादीनि समस्तान्यपि रूपाणि घटादिककृत्वति (142)वत् बोध्यानि ।

(1807) “ षघ हिंसायाम् ” (V-स्वादि:-1268. सक. सेट्. पर.)

सम्भुवन-शता । इतराणि सर्वाण्यपि रूपाणि सौवादिककृत्वतिवत् (1672)
बोध्यानि ।

(1808) “ षच सेचने ” (I-भ्वादि:-163. सक. सेट्. आत्म.)

‘ सेवनेऽपि ’ इति केचित् । ‘ सेचने सचते, तच्च समवाये सचत्यपि । ’
(श्लो. 46) इति देवः । “ केचित्तु परस्मैपदिभिः सह धातुमेनं पठन्ति....
तदेतत् ‘ वृविशासिगुणेन च यत् सचते ’ (भाष्यम् 1-4-51) इति भाष्य-
विरोधादयुक्तम् ” इति हरदत्तः (1-4-51) । ‘ षप ’ इति मैत्रेयशाकटाय-
नादयः । सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककृत्वतिवत् (144) बोध्यानि । ²सचिवः,
³सक्तुः ।

(1809) “ षच समवाये ” (I-भ्वादि:-997. अक. सेट्. उभ.)

‘ सेचने समवाये च सचते, सचति क्रमात् ’ (श्लो. 46) इति देवः ।
सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककृत्वतिवत् (144) बोध्यानि ।

(1810) “ षट् अवयवे ” (I-भ्वादि:-313. अक. सेट्. पर.)

सटा-सिंहादीनां शिरसि विद्यमानो रोमसंस्थानविशेषः, जटाधाकारः । पञ्च-
जन्तात् टापि रूपम् । इतराणि समस्तान्यपि रूपाणि भौवादिककृत्वतिवत्
(148) बोध्यानि ।

1. ‘ धात्वादेः षः सः ’ (6-1-64) इति उपदेशे षकारादेरस्य धातोः सर्वत्र प्रयोगे
सकारः । एवं षोपदेशधातुषु सर्वत्र ज्ञेयम् ।

2. सचिवः=अमात्यः । सचतीति सचिः, सहभावः, ‘ केशाद् वोऽन्यतरस्याम् ’
(5-2-109) इति मत्वर्थो यो वप्रत्ययो बाहुलकात् इत्याहुः ।

3. औणादिके (द. उ. 1-122) तुन्प्रत्यये रूपमेवम् । ‘ तितुत्र— ’ (7-2-9) इतीप्ति-
षेधः । सक्तुः=पिष्टविशेषः ।